

ת"פ 29463/06/13 - מדינת ישראל נגד דוד שריקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2015

ת"פ 29463-06-13

מ"ת 59465-06-13

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד שריקי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד ניר אלפסה

הנאשם באמצעות ליווי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בתמצית, מדובר במי שביום 9.6.2013, בעת שהיה שיכור, ניסה להיכנס למסעדה, התנהל דין ודברים בינו לבין אחר, ובהמשך, כשניסה להיכנס למסעדה, מנע זאת ממנו בעל המסעדה. בעקבות זאת נכנס הנאשם לקיוסק סמוך, למטבח הקיוסק, לקח משם את הסכין הנראית ב-1/ת, החביאה בכיסו ויצא מהקיוסק. הנאשם שב למסעדה, כשהוא מחזיק בסכין בידו, כפי שמתועד בתמונה 1/ת, ומחפש את האדם שעמו היה לו וויכוח קודם לכן. משלא מצא הנאשם את אותו אחר, החביא את הסכין במסעדה ויצא מהמקום. בהמשך, משנעצר, העליב הנאשם שוטרים, בהן בעת מעצרו והן בעת חקירתו, ואף הפריע לשוטר לבצע את החקירה בכך שקילל אותו והעליב אותו, הכל כמתואר בכתב האישום המתוקן.

בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בהחזקת סכין למטרה לא כשרה, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר.

ב"כ המאשימה עמד על חומרתו היתרה של האירוע, השונה בנסיבותיו מהחזקת סכין סתם, ביקש לקבוע מתחם של

6-12 חודשים, ולמקם את הנאשם בשליש התחתון, ולגזור עליו 8 חודשי מאסר לצד פיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם מצדו טען, כי מתחם הענישה בתחתיתו מתחיל לכל היותר מתקופת מאסר קצרה, הניתנת לריצוי בעבודות שירות, ועתר לסטות מתקופה זו או לכל היותר לגזור עונש בתחתית המתחם, בשל הליך השיקום שעבר הנאשם.

הנאשם עצמו עמד על השינוי בהתנהלותו, ועל כך שאינו צורך עוד סמים ואלכוהול.

יצוין, כי בענייננו של הנאשם, בטרם נעצר בתיק אחר עד החלטה אחרת, ניתנו 5 תסקירים של שירות המבחן, המשקפים ליווי של הנאשם לאורך תקופה ארוכה מאוד. התסקירים הראשונים מציגים מורכבות רבה וקושי, וכן ניסיונות של הנאשם לטפל בהתמכרותו לקוקאין ואלכוהול, ומעידותיו. בתמונת התסקירים בכללותה עולה, כי בבדיקות שנערכו, הנאשם נקי מסמים, עורך מאמצים לקיים אורח חיים תקין, נקי מאלכוהול, החל לעבוד במקום עבודה מסודר ומשתף פעולה עם שירות המבחן. נתונים אלה הם נתונים שיש להם כמובן משמעות, בעיקר על רקע העובדה שהנאשם מגיל צעיר היה מעורב בחברה שולית, ונסיבותיו האישיות פורטו בתסקירים.

בתסקיר האחרון ביטא שירות המבחן התרשמות, כי הטיפול בו החל הנאשם בחודש יולי בשנה זו מצוי אמנם בשלב ראשוני, אך הוא מבטא מוטיבציה, נכונות לרכישת כלים, לניהול אורח חיים תקין, מוסר בדיקות שותן נקיות והתנהלותו תואמת את השלב הטיפולי ומבטאת מחויבות לטיפול. בשל טעמים אלה, הומלץ על צו מבחן, שאינו רלוונטי, היות שהנאשם עצור עד החלטה אחרת כאמור, וכן הומלץ על ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, כשגם מרכיב זה של הענישה אינו רלוונטי בנסיבות העניין.

מבלי למעט מן העובדה שהעונשים וההליכים הטיפוליים שהוצעו אינם רלוונטיים למי שעצור עד החלטה אחרת, מקובלת עליי טענת הסנגור, שיש להתחשב במסגרת הענישה בהליך הטיפולי הממושך שעבר הנאשם ובמוטיבציה שביטא. עם זאת, לא ניתן עוד לזקוף לזכותו בשלב זה את הצהרת שירות המבחן, כי לאורך כל התקופה לא נפתחו תיקים חדשים.

שני הצדדים התייחסו לכתב האישום בכללותו כאל אירוע כולל אחד, המחייב ומצדיק מתחם ענישה כולל אחד, ואני סבורה כמוהם, כי בהתאם למבחן הקשר ההדוק, מדובר באירוע אחד.

לעניין הערכים המוגנים שנפגעו, העבירה העיקרית והמרכזית במקרה זה היא העבירה של החזקת סכין, שהיא עבירה התנהגותית, שנועדה לשמור על הביטחון ועל שלומו של הציבור, ולמנוע הידרדרות והסלמה של אירועים.

לעניין עבירות ההעלבה וההפרעה, מדובר בעבירות שנועדו לשמור על כבודם של אנשי אכיפת החוק ומבצעי התפקידים הציבוריים, ולאפשר להם לבצע את מלאכתם ללא הפרעה.

בבוחני את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני מקבלת את טענת המאשימה, כי אין מדובר בעבירת החזקת סכין קלאסית, וכי נסיבות החומרה של המעשים בכל ההיבטים גבוהות מן הנסיבות הרגילות. למסקנה זו הגעתי בהתחשב בכך שמדובר בעבירה שאינה אימפולסיבית, משום שהנאשם עזב את המקום בו נמצא, ניגש למקום אחר, נטל משם סכין, וחזר למקום בו נמצא. עוד התרשמתי מכך הנאשם מודע היטב למשמעות מעשיו בכך שבשתי הזדמנויות החזיק את הסכין כשהיא מוחבאת. גם העובדה שהסכין נלקחה לאחר וויכוח, והנאשם לקח אותה וחזר למקום הוויכוח, כשהוא מחפש את אותו אחר עמו התווכח, מעידה על עמדותיו וכוונותיו של הנאשם. התמונה שהוצגה ממחישה את הדברים בצורה ברורה מאוד. העבירה של החזקת סכין היא עבירה התנהגותית, שאינה כוללת ואינה מחייבת תוצאה, עם זאת, במקרה שלפניי החזרה למקום הוויכוח עם סכין תוך חיפוש האחר, מבטאת פוטנציאל סיכון רב להסלמת האירוע. עובדת השכרות במקרה זה, ובכלל, אינה נסיבה לקולא, להיפך, מדובר בנתון שהוא מסיר עכבות ומגביר סיכון, ובנסיבות העניין עלולה הייתה להתרחש תוצאה קשה וחמורה. גם ההחבאה בתום האירוע מגבירה את מידת החומרה.

אשר למעשי ההעלבה וההפרעה, בהקשרם של אלה, מקובלת עליי טענת הסנגור כי מדובר במעשים שאינם ברף חומרה גבוה, ומדובר רובם ככולם ממצב השכרות של הנאשם.

בהתחשב בכל הנתונים שצוינו לעיל, ובמדיניות הענישה הנהוגה לעבירות של החזקת סכין, מקובלת עליי עמדת המאשימה כי במקרה זה יש מקום למתחם ענישה שהוא מחמיר יותר מן המתחם המקובל. משכך, מתחם הענישה לאירוע בכללותו נע מתקופת מאסר, שאינה קצרה, הניתנת לריצוי בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר.

לעניין העתירה לסטייה ממתחם הענישה עקב מאמצי שיקום, הארכת פירוט העולה מן התסקירים, ואני סבורה כי למרות קשיים שונים שבטאו באותם תסקירים, ניתן לראות בסופו של דבר רתימה של הנאשם למהלך טיפולי, ומוטיבציה לשינוי. הצהרת הנאשם בפניי כיום, כי הוא ממשיך ושומר על ניקיונו מסמים ואלכוהול, הגם שאין לה ביטוי מוכח בתסקיר שירות מבחן עדכני, יש לקוות, מקפת את המשך אותו מהלך. בנסיבות אלה אני סבורה, כי יש מקום להתחשבות בנאשם ולענישה בתחתית מתחם הענישה, ואף בסטייה קלה מאוד מתחת לתחתית מתחם הענישה, וזאת גם לאחר שלקחתי בחשבון את ההסתבכות הנוכחית, כשכמובן מדובר בהליך תלוי ועומד, שביחס אליו נהנה בשלב זה הנאשם מחזקת החפות.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, אני לוקחת בחשבון גם את הנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי ולקח אחריות על מעשיו.

שנית, לנאשם אמנם עבר פלילי, אך הוא אינו מכביד, כולל 2 הרשעות בלבד, אחת ישנה מאוד ואחת משנת 2005. שתי העבירות התיישנו, ובגין שתיהן הסתפק ביהמ"ש בענישה צופה פני עתיד.

שלישית, אני לוקחת בחשבון את המעצר ואת תנאי השחרור המגבילים לאחר מכן.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות, משפחתיות וכלכליות, כפי שבוטאו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף.

בסופו של דבר, הגעתי למסקנה כי יש מקום לענישה בסטייה קלה מאוד ממתחם הענישה שצוין.

לעניין הפיצוי המבוקש, בסופו של דבר האחר לא אותר, לא היה מפגש בינו לבין הנאשם כשהנאשם נושא סכין, ובנסיבות אלה, בהתחשב בנתונים האישיים של הנאשם, אינני סבורה כי יש מקום והצדה לפיצוי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. מתקופת המאסר יש לנכות את ימי מעצרו מיום 9.6.2013 עד 14.6.2013.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות של החזקת סכין או כל עבירות כלפי שוטרים.

3. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה. הסכין תושמד.

ככל שהופקדו כספים במסגרת התיק העיקרי או במסגרת מ"ת 29465-06-13, הכספים יוחזרו לנאשם.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ו, 10/12/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת